

gel. Jernbanerne betale sig nemlig kun godt, naar Selskabet interesserer dem, der hoo i Nærheden, i at kjøre saa ofte som muligt, og ved at faae de Folk, der hoo længere borte, til ikke at bruge andre Befordringsmidler, men ville tage ad Jernbanen, for at faae en god, billig og hurtig Befordring. Saa fremkom det ærede Medlem med en ganske mærkkelig Udtalelse. Han sagde nemlig, at jeg havde begaaet en Inconsequents, idet jeg havde sagt, at da vi havde indrømmet 15 Aars Opsigelse, fik vi den Contract, der i sin Tid blev affattet, men at vi nu, naar vi vedtoge en kortere Opsigelse, fik en bedre Contract. Det har jeg imidlertid ikke sagt. Jeg har nemlig ikke sagt, at vi fik en bedre Contract derved, at der blev vedtaget kun eet Aars Opsigelse, men det er netop den bedre Betingelse, der opnaaes, at vi ikke behøve at binde os paa 15 Aar, og jeg vilde derfor ikke kunne stemme for den høitærede Ministers oprindelige Forslag. Nu kommer jeg tilbage til, hvad der for mig, for Thinget og navnlig for Sagen er det Vigtigste. Da den høitærede Minister talte, rystede Mange paa Hovedet og meente, at hans Udtalelser ikke vare tilfredsstillende for mit Forslag. Jeg maa imidlertid sige, at jeg er den høitærede Minister overordentligt taknemmelig; thi jeg har ikke paa nogen Maade ventet, at mit Forslag vilde faae en saadan praktisk Støtte hos mine Modstandere, som den, det har fundet hos den ærede Minister; han har vistnok vist alle Medlemmer — idetmindste har jeg faaet det Indtryk — at han ingenlunde er stærkt tilbøjelig til at gaae ind paa en Contract med det sjællandske Jernbaneselskab. Hvorledes kunne vi da handle bedre — nu, da vi have saa Meget imod det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse — end ved at lægge Sagen i Hænderne paa den høitærede Indenrigsminister, som jo er utilbøjelig til at indlade sig med det sjællandske Jernbaneselskab. — Den høitærede Minister siger, at han veed ikke, hvorlænge han er paa den Plads, han nu indtager, og det er en fuldstændig correct og naturlig Bemærkning; men den ærede Mini-

ster og vi Alle vente og haabe dog, at han vil være paa denne Plads, indtil denne Lov bliver færdig, saa at det altsaa bliver ham, der kommer til at tage Beslutning om, hvilken Contract der skal afflutes, og de Herrer, som nu ere saa bange for det sjællandske Selskab og saa bange for en Contract, der afflutes med dette Selskab, kunne ikke give Sagen i bedre Hænder end i den ærede Ministers. Men den ærede Minister gjør sig rigtignok skyldig i en, jeg vil ikke sige Vildfarelse, men dog en Besynderlighed, sammen med mange ærede Medlemmer saavel i dette som i det andet Thing. Han erklærer paa Forhaand, at han ikke troer at kunne faae en god Contract for det ene Aar; men hvad Ulykke er der saa i at have den Femhundredgelse, jeg vil give ham. Han har jo altid det andet Alternativ: Statsdriften. Det er i det Hele den bedste Mand til at afflutte Contracter, der ikke kan indsee, at han kan sige en god Contract; thi saa meget mere maa da den anden Part skynde sig med at vise ham, at han kan faae en god Contract. Man maa komme den kolde Mand imøde med større Overend den, der selv beiler med stor Over; men den ærede Minister beiler slet ikke; han synes egentlig bedst om Statsdrift i dens store Træk; men han indrømmer, at han ikke kan indsee, hvorfor Thinget skal bortgive et saadant Alternativ som det, jeg forudsætter; han tager med Tak imod det, idet det jo dog staaer til ham selv at træffe det endelige Valg. Altsaa, jeg kan ikke troe Andet, end at netop de ærede Medlemmer, som ere saa bange for Contracten og ville have den øieblikkelige Statsdrift, med største Glæde ville give Ministeren Alternativet i Haanden, overbeviste om, at han med sin Kulde og Tilbageholdenhed ligeoverfor dette Alternativ vil være den, der vil kunne skaffe den fortrinligste Contract tilveie, om vi overhovedet faae nogen i Stand. Som sagt, jeg er den ærede Minister taknemmelig for hans Udtalelse, jeg er overbevist om, at han vil benytte Alternativet, saafremt det vedtages, til at skaffe os en god Contract med det sjællandske